

29 Januari 1954.

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN
TE ZWOLLE

Gezien het op 29 September 1953 ingekomen beroepschrift van X te Z als gemachtigde van W te Z tegen de aan laatstgenoemde bij aanslagbiljet, gedagtekend 31 Augustus 1953, opgelegde aanslag wegens navordering van ondernemingsbelasting over het belastingjaar 1949;

Gezien het verzoogschrift van de Inspecteur der Belastingen te Y;

Gehoord deze alsmede voornoemde gemachtigde in 's Raads vergadering van 29 Januari 1954;

Overwegende dat uit de gedingstukken en het verhandelde in 's Raads vergadering is gebleken:

dat appellant, die sedert 1 Januari 1948 een slijterij exploiteerde te Z, omstreeks Juli 1948 door voornoemde gemachtigde een tabellarisch kasboek heeft doen inrichten en vervolgens doen bijhouden door het na controle doen overnemen van de gegevens uit appellant's kladkasboekje in dat tabellarisch kasboek;

dat bij de inrichting van dat tabellarisch kasboek een in dienst van voornoemde gemachtigde zijnde assistent-accountant de gegevens betreffende het bedrijf van appellant over het eerste halfjaar 1948 heeft ontleend aan een door appellant overgelegd regelmatig bijgehouden kladkasboek, hetgeen blijkt uit een door voornoemde gemachtigde in 's Raads vergadering overgelegde door die assistent-accountant ondertekende verklaring d.d. 21 November 1953, waarvan de inhoud door de Inspecteur niet is betwist;

dat de Inspecteur in het jaar 1953 een controle-onderzoek in de boekhouding van appellant heeft doen instellen, waarbij de controlerend ambtenaar aan appellant

verzocht om hem het kladkasboek over 1948 over te leggen, aan welk verzoek appellant niet voldeed omdat hij het betrokken kladkasboek niet had bewaard althans niet meer kon vinden;

dat deze omstandigheid door de Inspecteur ten grondslag is gelegd aan zijn stelling, dat de boekhouding van appellant niet is een regelmatige boekhouding en dat die boekhouding derhalve behoorde te worden verworpen;

dat de Inspecteur vervolgens de omzet van appellant over het jaar 1948 is gaan berekenen door het bedrag van de inkopen te vermeerderen met een brutowinst-percentage, dat berekend was door het verschil te nemen tussen de verkoopprijzen volgens een prijslijst van 1948 en de inkooprijzen, welke berekening de Inspecteur leidde tot de conclusie, dat de omzet van appellant en eveneens zijn bedrijfswinst f. 1700,- hoger waren geweest dan zijn boekhouding aangaf, op grond waarvan aan appellant werd opgelegd een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting over het jaar 1948 en een navorderingsaanslag in de ondernemingsbelasting over het jaar 1949 naar een inkomen respectievelijk bedrijfswinst, welke f.1700,- hoger waren dan bij het opleggen van de oorspronkelijke aanslagen werd aangenomen, terwijl het belastingbedrag bij beide navorderingsaanslagen werd verdubbeld;

dat de gemachtigde van appellant in het beroepsschrift en mondeling in 's Raads vergadering in de eerste plaats heeft betwist de stelling van de Inspecteur, dat de boekhouding van appellant wegens het na omstreeks vijf jaren niet meer kunnen produceren van het kladkasboek over 1948 niet als een regelmatige boekhouding zou zijn aan te merken, hebbende de gemachtigde voorts aangevoerd, dat bij het vanwege de Inspecteur gehouden controle-onderzoek in appellants boekhouding generlei fouten of tekortkomingen zijn aangetroffen, hetgeen door de Inspecteur mondeling in 's Raads vergadering is erkend;

dat de gemachtigde voorts heeft betoogd, dat de bruto-winst van appellant over het jaar 1949 volgens de boekhouding bedroeg 21,71 % van de omzet, hetgeen ongeveer 2% van de omzet lager was dan de door de Inspecteur langs theoretische weg berekende bruto-winst, welk gering verschil wordt verklaard door verschillende

omstandigheden zoals verlies op dubieuze debiteuren, verlies op goederen door flessenbreuk, het bij wijze van reclame doen van giften in de vorm van goederen aan grote afnemers, de noodzakelijkheid voor appellant, toen hij zijn bedrijf begon, om clientèle te trekken door scherp concurrerende prijzen en het geven van extra kortingen en dergelijke, hebbende de gemachtigde in dit verband aan de Raad overgelegd een verklaring van de Directeur van het Economisch Instituut voor de Middenstand, inhoudende, dat het een algemeen bekend verschijnsel is, dat de werkelijk behaalde bruto-winst altijd lager is dan de theoretisch berekende bruto-winst;

dat de gemachtigde tenslotte nog heeft gesteld, dat de nagevorderde belasting ten onrechte is verdubbeld, daar er aan de zijde van appellant geen opzet of grove onachtzaamheid aanwezig is geweest;

Overwegende omtrent deze geschilpunten:

dat het boekhoudsysteem van appellant daarop berust, dat de dagelijkse ontvangsten en uitgaven van zijn bedrijf door hem worden genoteerd in een kladkasboek, aan de hand waarvan door zijn accountant of iemand van diens personeel van tijd tot tijd het tabellarisch kasboek wordt bijgewerkt;

dat de gemachtigde aan de Raad aannemelijk heeft gemaakt en door de Inspecteur trouwens niet is betwist, dat appellant over de eerste helft van het jaar 1948 een kladkasboek heeft bijgehouden en dat in Juli 1948 de gegevens uit dat kladkasboek werden overgebracht in het toen ingerichte tabellarisch kasboek;

dat tegen deze handelwijze redelijkerwijs geen bezwaar is in te brengen;

dat naar 's Raads oordeel de omstandigheid, dat na verloop van verscheidene jaren het kladkasboek over 1948 niet meer kon worden vertoond, geenszins medebrenkt, dat daarom aan appellant's boekhouding het karakter van een regelmatige boekhouding zou moeten worden ontzegd, temeer nu bij het controle-onderzoek in die boekhouding generlei gebreken of tekortkomingen zijn aangetroffen;

dat ook het door de Raad gering geoordeelde verschil tussen de volgens de boekhouding behaalde bruto-winst en de door de Inspecteur langs theoretische weg berekende bruto-winst geen aanleiding oplevert om de betrouwbaarheid van de boekhouding in twijfel te trekken;

dat daarmee aan de door de Inspecteur opgelegde navorderingsaanslag de grond ontvalt;

dat het beroep van appellant gegrond wordt bevonden en de navorderingsaanslag behoort te worden vernietigd;

Beschikkende op het beroep,

Vernietigt de navorderingsaanslag.

Gedaan te Zwolle bij de heren Mr. J.G. Nysingh, Voorzitter, Mr. L.J. 't Hooft, Lid, en J.C. Tjeenk Willink, plv. Lid, in bijzijn van de secretaris Mr. P. Kapteyn, de negenentwintigste Januari 1900 vier en vijftig.

Nysingh
Voorzitter.

Kapteyn
secretaris.